

به نام خدا

جهان رزمند داستان های سه با جو و بو تو نی

رابین هود

اثر هوارد پیل

جان باروز ترجمه‌ی منوچهر اکبرلو

همراه با کتاب گویا

رایین هود

نویسنده: هوارد پیل

بازنویس: جان باروز

تصویرگر: لوسی کوروینو

مترجم: منوچهر اکبرلو • ویراستار: شهرلا انتظاریان

مدیرهتری و گرافیک جلد: حسین نیلچیان

صفحه‌آرا: مهتاب یعقوبی

چاپ اول: ۱۳۹۶ • شمارگان: ۱۰۰۰ - نسخه

شایک: ۹۷۸-۳۲۹-۶۰۰-۳۲۹-۹

مدیر تولید: سعید جوهري

چاپخانه: اسطوره • صحافی: شهرقلم

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به نشر شهر قلم است

تلفن: ۷۷۱۸۱۵۴۵-۶ • نمایر: ۷۷۱۸۱۵۴۵-۶

www.shghalam.ir

مرکز پخش: ۷۷۱۸۱۵۴۵-۶

سرشناس: پایل درد، ۳-۱۱-۱۰،

Howard

عنوان و نام پدیدآور: رایین هود؛ بازنویس از کتاب هر دیدا

جان باروز؛ ویراستار شهرلا انتظاریان؛ مترجم: منوچهر اکبرلو.

مشخصات نشر: تهران؛ شهر قلم، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهري: ۱۲۸ ص: مصوّر (ریکس)، + ۱۰ ص: شعرده

فروش: گفت و گو با مشهورترین داستان‌های جهان

شایک: با لوح فشرده ۹۷۸-۳۲۹-۶۰۰-۳۲۹-۹

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

پادداشت: عنوان اصلی: The adventures of Robin Hood, 2005.

پادداشت: گروه سی: به ج.

موضوع: رایین هود (شخصیت افسانه‌ای) -- داستان

شناسه افروده: باروز جان، ۱۹۳۹-م.

شناسه افروده: اکبرلو، منوچهر، ۱۳۴۱-م.

ردی بدی دیوی: ۱۳۹۶-۱۳۹۷، ۲۲-۲۷۳، ۱۳۹۶-۱۳۹۷

شماره کتابشناسی ملی: ۴۰۴۵۰۲

قیمت: ۱۸۵۰۰ تومان

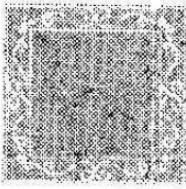

پیش سخن مترجم	۵
مقدمه	۷
بخش ۱: رابین هود در مسابقه داروغه‌ی ناتینگهام شرکت می‌کند	۱۳
فصل ۱: ملاقات رابین هود سست اش	۱۳
فصل ۲: مسابقه‌ی تیراندازی رنسن ناتینگهام	۱۹
فصل ۳: نجات ویل استوتلی	۲۵
فصل ۴: رابین هود در نقش یک قصاب	۲۹
بخش ۲: دباغ بلای و ویل اسکارلت به افراد گز حی پی بندد	۳۹
فصل ۵: مبارزه‌ی جان کوچولو با دباغ بلای	۴۱
فصل ۶: غریبه‌ی قرمزپوش	۴۱
فصل ۷: خویشاوند مدت‌ها گمشده‌ی رابین هود	۴۱
بخش ۳: داستان غم‌انگیز آلن دیل	۵۱
فصل ۸: دوستی رابین هود با آلن دیل	۵۱
فصل ۹: مشکل آلن دیل	۵۷

فصل ۱۰. رابین هود کشیش تاک را پیدا می کند.....	۵۹
فصل ۱۱. رابین هود، دو دلداده را به هم می رساند.....	۶۷

بخش ۴: انتقام صادقانه‌ی رابین هود

فصل ۱۲. کمک رابین هود به شوالیه‌ای غمگین.....	۷۳
فصل ۱۳. کمک اسقف به رابین و سر ریچارد.....	۷۷
فصل ۱۴. گیزبورن به سزای عملش می رسد.....	۸۳
فصل ۱۵. رابین هود کار داروغه را تلافی می کند.....	۸۹
فصل ۱۶. شا ریچارد به مهمنانی جنگل شروود می رود.....	۹۵
شما چه سطحی خارید؟.....	۱۰۷
پیغفتار.....	۱۰۹
دکتر آرتور پوبر.....	۱۱۲

مقدمه

سال‌ها پیش در انگلستان، شاه هنری دوم حکومت می‌کرد، قانون‌شکنی معروف در جنگل شروود نام داشت، شهر ناتینگهام زندگی می‌کرد. اسم اورایین هود بود.

در آن زمان، هیچ کس در پرتاب تیر با تیروکما نمی‌نماید. آرت آن شش جوان قوی نبود که چشمانی آبی روشن داشتند و همیشه راه را بایین هود بودند. تاکنون هیچ رابطه‌ای دوستانه‌ای نیز همچون دوستی را برداشته‌اند. همین وجود ندارد که سرخوش و شاد در تمام جنگل پرسه می‌نمایند. همین تیراندازی می‌کردن و به شکار آهومی پرداختند. مردم کشور عاشق بعد از کردن داستان چگونگی خلافکار شدن رایین بودند. داستانی که چنین بود. رایین هجده ساله بود که داروغه‌ی ناتینگهام جایزه‌ای برای بهترین تیرانداز تعیین کرد. رایین مطمئن بود برنده می‌شود. بهترین تیروکمانش را برداشت و از جنگل شروود به سوی ناتینگهام رفت.

فصل بهار بود و گل‌ها شکفته بودند. پرندگان آواز می‌خواندند و دل رایین را شاد می‌کردند. او سوت زنان و زمزمه کنان و با عجله در جنگل پیش می‌رفت. در راه به گروهی رسید که زیر یک درخت بلوط نشسته بودند. مردی درشت اندام که یک چشمش را پوشانده بود، به سمت او آمد و گفت:

«سلام جوانک، با این تیروکمان اسباب بازی کجا می‌روی؟»

این حرف رایین را عصبانی کرد. گفت: «تیروکمان من به خوبی تیرو کمان می‌برم. با این تیروکمان به ناتینگهام می‌روم تا بادیگر تیراندازان در مساقه‌ای شکت کنم که جایزه‌ی خوبی برایش می‌دهند.»

مردگان «ار، ببینید این جوانک چه می‌گوید! پسر، هنوز دهانت بوی شیر می‌دهد، اما از رفایت نا مردان قدر تمدن خوب لاف می‌زنی، تو به قدری ضعیفی که حتی چالی کم ن را هم نمی‌توانی بکشی.»

رایین عصبانی ترشد و گفت: «آهی آهورا در دور دست بیین! سرسیصد پوند شرط می‌بندم که با یک چرقوی ترین آن‌ها را بزنم.» مردی که چشم بند داشت، خنده دید. «سرسیصد پوند شرط می‌بندم هیچ چیزی را نمی‌زنی.»

رایین زه را کشید و تیری بر آن گذاشت. از آن پر زه را تا پشت گوشش کشید و هدف را نشانه گرفت. تیر رها شد و به سمت قلی تربین آهی گله رفت. آهو جست، اما نتوانست فرار کند و با تیر بر زمین نداد رایین فریاد زد: «به به! رفیق پرتا بم چه طور بود؟ همین ادن سیصد پوندم را بده.»

مرد یک چشم از شدت خشم چشمش از حدقه بیرون زده بود، گفت: «به تو چیزی نمی‌دهم. بروتا آن قدر تورا نزده ام که نتوانی راه بروی!»